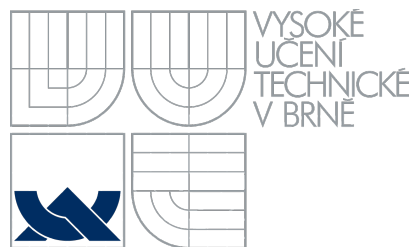

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

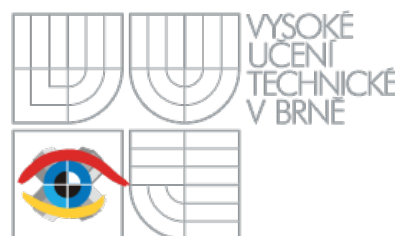
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ART

ATELIÉR MALÍŘSTVÍ 3
STUDIO PAINTIG 3

FAKULTA
VÝTVARNÝCH
UMĚNÍ

Triumf ošklivosti
The Triumph of ugliness

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

BACHELOR'S THESIS

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

Monika Kolářová

VEDOUCÍ PRÁCE
SUPERVISOR

doc. MgA. Milan Houser

OPONENT PRÁCE
OPPONENT

Mgr. Jan Zálešák, Ph.D.

BRNO 2015

DOKUMENTACE VŠKP

OBSAH:

OBRAZOVÁ ČÁST
TEXTOVÁ ČÁST (PÍSEMNÁ OBHAJOBA)

s. 2 - 4

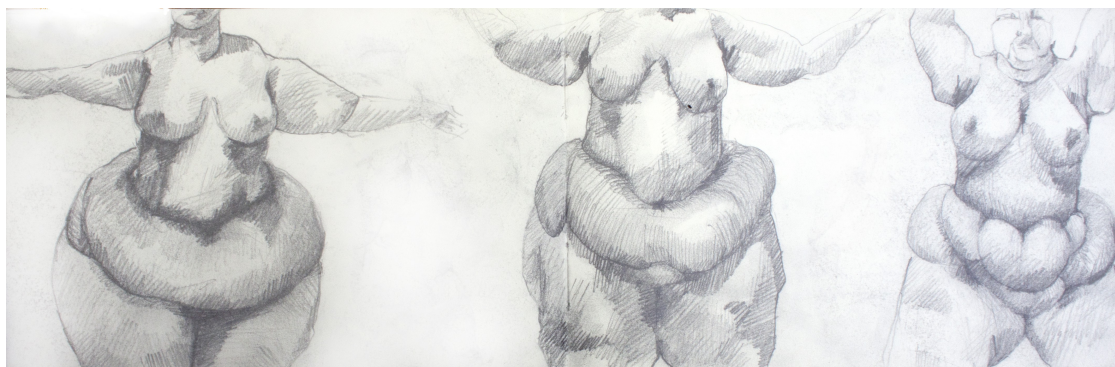
s. 5 - 6

OBRAZOVÁ ČÁST

K obhajobě bylo předloženo 4 malby a 6 skic

1. Bez názvu 2015 Akryl na plátně 120cm x 180cm, 2015
2. Bez názvu 2015 Akryl na plátně 120cm x 180cm, 2015

3. skica k sérii Triumf ošklivosti, tužka na papíře, 2015

4. Bez názvu 2015 Akryl na plátně 120cm x 180cm, 2015
5. Bez názvu 2015 Akryl na plátně 110cm x 140cm, 2015

6. skica k sérii Triumf ošklivosti, tužka na papíře, 2015

7. - 10. skica k sérii Triumf ošklivosti, tužka na papíře, 2015

TEXTOVÁ ČÁST (PÍSEMNÁ OBHAJOBA)

V mé práci se konstantně zabývám fenoménem tělesnosti, její roli ve společnosti, individuálnosti, vztahem k zemi (ve smyslu matérie) a podobně. V bakalářské práci narážím především na téma krásy a ošklivosti. Lehkosti bytí s bytím k smrti.

Vlivem přesycenosti mou předchozí prací s kultem těla spíše Apollinského typu, tedy harmonického, sceleného, uzavřeného, dokonalého a přitažlivého, už mi nestačí krásu destruovat, schovávat v prostoru, v sobě samé, v použitém měřítku či transformovat ji do jiných forem (série Krajina těla). Tento můj vnitřní stav analogicky popisuje Stanislav Laga ve své diplomové práci, v kapitole Rothkovo znovuobjevení tragického myšlení, „*Abstraktním expresionistům deformace krásy nestačí, a proto se celého pojmu krásy zbavují (a především jeho morálních konotací). Jde jen o pocit, pocit konkrétní a reálný, pocit, jemuž dokáže nezávisle na vzdělání porozumět každý. Exaltace je dosaženo formováním neforemného.*“⁽¹⁾ Stejně konkrétní a reálný pocit mne vedl k razantnímu obrácení zájmu opačným směrem - k tělu dionýského typu, tělu samo o sobě degenerovanému, deformovanému, neforemnému, expandovanému a v jistých případech tedy i nereálnému, nemocnému či alespoň nezdravému. Ideálním cílem je pro mne zachytit tuto faktickou tíhu (tělesné) nedokonalosti a smrtelnosti v kontrastu s jemností malby, jejímž spojením se snažím dosáhnout balance mezi těmito všeobecnými zástupci fenoménu krásy a ošklivosti.

V malbě používám několik přístupů, které přechází automaticky podle potřeby dané kompozice a mého rozpoložení od jemné, lazurní abstrahované formy, přes šťavnatě až sprostě, jedovatě barevné obrazy, až po téměř sochařsky vybudovanou, hutnou malbu se soustředěním na fyzickou sílu. S proměňujícím se malířským přednesem vystupují do popředí různé elementy tělesnosti jako kůže, maso, pot či tíha.

V obrazovém cyklu dominuje figurální a portrétní malba. Ve figurální malbě si hrají s odosobněnými abstrahovanými obézními figurami, které stavím do různých bizarních, pitoreskních kompozic, často odporujících gravitaci a svou absurdností ještě ubírajících na jejich předvídatelné váze. Tato nereálnost vzbuzuje neklid a odlehčuje jinak mohutné těžkopádné postavy. Iluzivnost, pitoresknost a klam mi evokují až barokní motivy, jejichž vliv má také místo v mém srdci. Zde bych ráda zmínila například Rubensův cyklus ze života Marie Medici. Pro malby jsem volila formát lidské velikosti, kde se setkávám s

malovaným tématem tváří v tvář, bez pocitu nadřazenosti. K malbě používám práškový pigment jen lehce smíchaný s akrylátovým médiem. Tato směs svými vlastnostmi velice připomíná akvarel. Dává velký prostor náhodě, kterou lze do určité míry a času korigovat. Je stejně bezprostřední, ale umožňuje tvořit také promalované pastózní a přesto stále lazurní tahy. I různé způsoby ředění (vodou či čistým médiem) umožňují různé efekty evokující například pot a mastnotu. Jistým naddimenzováním malířských efektů, jsem se snažila zasáhnout vizuální podstatu obéznosti.

Série je doplněna několika portréty inspirovanými záznamy z populárních amerických závodů jedlíků. Namísto portrétů konkrétních lidí se jedná spíše o podobenství lidské malosti, zachycené v její bezprostřední životní situaci a zároveň poukazující na celkovou krizi lidských hodnot. Blízkou analogii v pojetí této koncepce vnímám například u sochařky nové figurace Hany Purkrábkové. Formálně mne velice ovlivnila například práce Marlen Dumas, Jenny Saville, Patricie Fexové, Elizabeth Peyton a umělců nové figurace.

Snažím se v divákovi vzbudit neklid nabouráním jeho jistot a předsudků z doposud vnímané fenomenologie tělesnosti a uvrhnout ho do vnitřního dialogu, zda se ocitá před ošklivou krásou, či krásnou ošklivostí, a co je tedy ošklivé, a co krásné? Z tohoto dialogu vyplývá i název *Triumf ošklivosti* – ošklivost je tu ta vítězka, ta krásná. A jsme zpět u otázky - ale co je krásné? A co je ošklivé? Jak popisuje Kant v Kritice soudnosti, přírodní krása je krásná věc, umělecká krása je krásná představa o nějaké věci...

Zdroje inspirace: *Jenny Saville, Marlen Dumas, Maria Lassnig, Patricie Fexová, Elizabeth Peyton, David Hockney, Pavel Matyska, Oldřich Kulháněk, Tomáš Císařovský, Anna Mendieta, , Germain Richier, Zdeněk Beran, Hana Purkrábková, Adriena Šimotová,*

¹⁾ LAGA, Stanislav. *Anticipace principů moderního umění v díle Fridricha Nietzscheho : Magisterská diplomová práce*. Brno : Masarykova Universita, Filozofická Fakulta, 2011. 85 l. Vedoucí diplomové práce prof. PhDr. Jan Zouhar, Csc.